

Kedves Gyula!

Reggel elolvastam az Imre "tudósítását" a 45 éves érettségi találkozónkról, amin én nem vettem részt. Köszönöm szépen. Jó volt olvasni, bár szomorú is voltam, hogy nem lehettem köztetek. Bár korábban visszajeleztem, hogy melyik időpont lenne számomra megfelelő, mégsem tudtam elmenni. Ahogy a levelemben írtam, nem akartam részletezni, hogy miért nem megyek, ennek több oka is volt. A szívműtét után az egészségi állapotom stabilnak mondható, de mégis meggondolandó számomra egy ilyen hosszú utazás, autózás, különösen a nagy melegben. A feleségem is kórházban feküdt, meg engem is gyötör a lumbágó és az isiász. Most egy kicsit javult az állapotom. Dolgozom, ha a Jó Isten segít a nyugdíj eléréséig mindenképpen, ami még másfél év. Már előre tudom, hogy fognak hiányozni a gyerekek, az értük végzett munka. De lesz időm unokázni (3 fiú a lányoméknál), a két fiamnak még nincs saját családja. Remélem mihamarabb lesz, és "kapok" egy kislány unokát is. A feleségem már nyugdíjba ment, csak kettecskén vagyunk itthon.

Köszönöm, hogy Imre összefoglalta, hogy mit lehet tudni a többiekről.

Reményeim szerint találkozunk még, nagyobb körben, mint a mostani találkozón.

Az imre e-mail címére nem tudok levelet küldeni.

Szeretettel ölelek mindenkit:

Sovi